

A GALÁNTAI TÁNCOKTÓL AZ ELEKTRONIKUS ZONGORAVERSENYIG

Gyermekkori impressziók, nagytmondó szegénylegény története, Liszt előtt tisztelgő kompozíció, valamint Dante Isteni színjátéka és Goethe Faustja inspirálta zongoraverseny. Különleges koncerttel nyitotta az évadot a Magyar Művészeti Akadémia. Augusztus utolsó napján a Pesti Vigadóban Kodály Zoltán és Dubrovay László két-két alkotása hangzott fel a Budafoki Dohnányi Zenekar, valamint Hollerung Gábor és Balázs János ihletett közreműködésével.

A páratlan szépségű és remek akusztikájúvá alakított díszterem teljesen megtelt, akadémikusok és érdeklődők hallgatták örömmel a múlt századi és a mai műveket, amelyek egymásnak is izgalmas tükröt tartottak, a kompozíciók újabb és újabb részleteire irányítva a figyelmet. Elsőként a Galántai táncok készítése tapsviharra a publikumot, az az alkotás, amelyet Tóth Aladár, a kiváló zenetörténész, zenekritikus így jellemezett: „a nagy zeneköltő ezzel a remekbe szabott kompozíciójával népének valóságos tündéerkertjébe vezet el bennünket.” A tánc-rondóban, amelyet 1933-ban mutatott be a Budapesti Filharmoniai Társaság Zenekar, Kodály gyermekkori zenei élményeinek állít emléket. „Galántai népiskola, mezítlás pajtásaim: rátok gondolva írtam ezeket. A ti hangotok cseng felém ötven év kódén át” – írta művéről a szerző.

Az ismert és kedvelt dallamokat rendhagyó, újító alkotás követte. Dubrovay László 1981-ben született kompozíciója az első, elektronikus zongoraverseny, amelyben a zongora hangját a szintetizátor megváltoztatja, így egy

akusztikai térben hallható a zongora modulált hangja és a zenekar. S bár a darabból készült már lemezfelvétel Kocsis Zoltán zongorajáté-

Dubrovay László

Fotó: Lugosi Lugo László

kával, ez az augusztus végi est volt az, amikor először hangzott fel koncertteremben, ráadásul szintetizátoron magának a szerzőnek a közreműködésével. Különleges hangatmoszféra jellemzte az I. (elektronikus) zongoraversenyt, amelynek születését Dante Isteni színjátéka és Goethe Faustja inspirálta. A három tétel – az I. Paradiso-Mennyország, az II. Purgatorio, Inferno-Tisztítóház, Pokol, s a La Terra-Föld – a legmagasabb csúcson érő hangfolyamokat, a szellemhangokká váló siratóéneket is megidézt Balázs János elképesztő zongorajátékával.

A hangverseny második része szintén kortárs alkotással folytatódott, hiszen a szünetet

A Dohnányi Zenekar a Vigadóban

követően a III. zongoraversenyt hallgathatták meg az érdeklődők, amelyet Dubrovay László Liszt Ferenc születésének 200. évfordulójára komponált 2010-ben. Számára ugyanis Liszt az egyik legfontosabb zeneszerző, akinek virtuóz műveit fiatalon rendszeresen játszotta, jelentős zenekari műveit elemezte, művészetét pedig tanította növendékeinek is. S ahogy fogalmaz, tanul tőle mind a mai napig. A „liszti” formakoncepciót követő zongoraversenyének fontos alkotóelme a magyar népzene, akad benne lírai és játékos rész, valamint induló és ördögi scherzo kombinációja is.

A nagy sikerű koncertet a hetvenkedő, nagytmondó, öreg szegénylegény története zárta, a Hány Jánosból készült, hattételes szvit, amely először 1927-ben hangzott fel. Az esten előadott két művével Kodály Zoltán születésének százharminccötödik, míg halálának ötvenedik évfordulójára is emlékeztek. ♣ (Réfi)